

frit i Norge. Jeg tror, at i Virkeligheden er den højtærede Finansminister og jeg enige, men jeg tror dog, at der trænges til en Erklæring fra den højtærede Finansministers Side i saa Henseende. Hvis han har givet en saadan Erklæring i Folketinget, beder jeg om Undskyldning. Jeg har pløjet Forhandlingerne der nogenlunde ordentligt igennem, men jeg synes ikke, der findes nogen Erklæring paa dette Punkt. Og naar det er lykkedes os at komme paa en spændt Fod med Sverige ved en Række Handlinger, som jeg ikke skal beskrive, men som forekomme mig lidet heldige, saa synes jeg, det er heldigst at bevare en god Stilling til Norge. Vi risikere ved den Art Ting at komme paa en spændt Fod ogsaa med Nordmændene. Ved 3die Behandling i Folketinget er der jo gennemført nogle Ændringer, hvorved den legemlige Føde, der kommer fra Norge, er nedsat i Told. Det forekommer mig, at den aandelige Føde burde være Genstand for fri Udveksling mellem de to Lande. Hvis den højtærede Minister er enig deri, kræves der Ændringer i denne Positions Affattelse; hvorledes det skal ske, ved jeg ikke, men maaske kan det ordnes i Udvalget.

Inden jeg forlader dette Toldspørgsmaal, vil jeg sige, at samtidig med Toldlovens Gennemførelse bør der ske en Omordning af Arbejdsforholdene paa Toldboden. Der klages jo almindeligt over den Maade, hvorpaa der nu fortoldes eller klareres paa den københavnske Toldbod. Det er ikke nogen Bebrejdelse mod vore Toldembedsmænd, de ere vist overordentlig flinke og meget elskværdige overfor Publikum. Men jeg tror, at Arbejdsmaaden og Arbejdsformen ere saaledes, at der stærkt trænges til Forandring.

Jeg skal ikke sige noget om de forskellige Kompensationslove. De have jo i høj Grad været drøftede her paa Rigsdagen, og det vilde vel ogsaa blive alt for vidtløftigt, hvis jeg skulde komme ind derpaa.

Til Slut kun dette: Den højtærede Minister haanede mig saa meget, han kunde, fordi jeg stod alene og ikke repræsenterer mere end mig selv. Og det giver jeg den højtærede Minister Ret i, at det for en Mand, der er saa afhængig af et Flertal, som han for Resten aldrig rigtig ved, hvor er, maa falde ganske naturligt at drive Spot med det mindste Mindretal. Men jeg vil i denne Sammenhæng sige til den højtærede Minister, at jeg er ikke i den Forstand ene, at jeg ikke har noget bag mig.

Jeg er valgt til Landstinget af det københavnske Venstre, og selv om det ikke tæles i Tusinder og atter Tusinder, ved den højtærede Minister dog nogenlunde Besked om, hvad den københavnske Opinion af liberal og radikal Art vil sige. Det er jo ikke saa længe siden, han selv satte Pris paa den, saa han kan maaske nok faa nogen Erindring op om den nu. Derfor skal den højtærede Minister altsaa ikke alene tænke paa Personen; den skal jeg indrømme, som jeg før har gjort, er ligegyldig; jeg er mig min Evneløshed bevidst. Men den højtærede Minister skal tænke paa, at bag ved mig staar der nogle Vælgere og en vis Opinion. Det er derfor muligt, at den højtærede Minister burde begegne mig noget venligere næste Gang.

Saa er der til Slut Spørgsmaalet om, hvorledes det vil gaa med disse Forslag, det er jo det interessanteste ved dem. Jeg mener, at Landstinget burde tage Toldlovsforslaget omtrent, som det foreligger, af den Grund, at Folketinget har vedtaget det enstemmigt, og at Folketinget har bundet sig paa dette Punkt. Jeg skulde tro, at den højtærede Minister ogsaa sætter Pris paa, at Folketinget har bundet sig gennem dette Forslag, bundet sig f. Eks. til at nøjes med den Værditold, der findes heri, bundet sig til ikke at forlange større Nedgang i Beskyttelsen. Og endelig er der ogsaa det, at det høje Landsting maa vel erindre, at længere ned end hertil driver man sikkert ikke Folketinget. Derfor kunde der være nogen Anledning til, synes jeg, at acceptere Forslaget, som det er. Om man vil gøre det, ved jeg ikke. Men det forekommer mig, at vi i Virkeligheden er paa et Vendepunkt i vor politiske Historie, ikke et af de allerstørste, men dog paa et Vendepunkt. Der rejser sig i dette Øjeblik et Enten — Eller, som man ikke kan komme uden om. Enten gaar det, som Regeringen ønsker det, og saa faar Regeringen et Flertal af frikonservative, moderate Venstremænd og Reformpartiet, eller ogsaa, ja, jeg ved ikke rigtig, hvad der saa vil ske, men saa gaar i alt Fald dette Toldlovsforslag, og hvad derhen hører, ikke igennem, og det vilde jeg beklage, for saa vidt angaar selve Toldlovsforslaget, ikke mindst for Administrationens Skyld, som jeg tror arbejder under overordentlig vanskelige Forhold — det er jo stærkt fremhævet, hvor vanskeligt det er at tarifere med den nuværende Toldlov — mindre derimod for saa vidt de andre Love angaar, derunder ogsaa Loven om Arveafgift. Jeg ved, jeg